

# ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 16<sup>ης</sup> ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1953

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΚΟΥΓΕΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Κωνστ. Ἰσαακίδης παρουσιάζων τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ἰ. Θ. Καλοπίση: «*Τὰ σύγγραφα συνθετικὰ ἐπιτομοκτόνα, Ἀθῆναι 1952*» λέγει τὰ κάτωθι :

Αὐξανομένης καὶ βελτιουμένης τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς μας, αὐξάνονται καὶ αἱ ἐκ τῶν ἐχθρῶν τῶν καλλιεργουμένων φυτῶν ζημίαι τῆς χώρας μας. Κατὰ νεωτέρας στατιστικὰς αἱ ἀπὸ ἔντομα καὶ μύκητας καταστροφαὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν γεωργίαν ἀνέρχονται εἰς 9% περίπου τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς αὐτῆς.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὑπολογίζει τὰς ζημίας τῆς ἀμερικανικῆς γεωργίας, τὰς ὀφειλομένας μόνον εἰς τὰ ἔντομα, εἰς 4 δισεκατομμύρια (4.000.000.000) δολλάρια ἐτησίως. Εἰς τὴν Γερμανίαν ὑπολογίζουν ἐπίσης ὅτι αἱ ἐκ τῶν ἐντόμων ζημίαι μόνον τῶν ἕξι κυριωτέρων προϊόντων, σιτηρῶν, γεωμήλων, ζαχαροτεύτλων, λαχανοκομίας, ἀμπέλου καὶ δενδροκομίας, ἀνέρχονται εἰς 7,8% τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἤτοι εἰς 623 ἑκατομμύρια προπολεμικῶν μάρκων. Γενικῶς εἰς τὴν βιβλιογραφίαν ἀναφέρονται καὶ ἐκ τῶν ἄλλων χωρῶν ἀνάλογα ποσοστὰ ζημιῶν.

Πάντοτε ἀλλὰ περισσότερον σήμερον, ὁ γεωπόνος διὰ τῶν πρὸς καταπολέμησην τῶν ἐχθρῶν τῆς παραγωγῆς ὀδηγιῶν του παρέχει ἄμεσα καὶ οὐσιώδη ὄφελήματα εἰς τοὺς γεωργούς.

Τὰ ὀλίγα παλαιὰ ἀνόργανα παρασιτοκτόνα καὶ ἡ νικωτίνη συνεχίζονται μὲ τὴν χρησιμοποίησιν καὶ πολλῶν νέων ὀργανικῶν φαρμάκων.

Οἱ γεωπόνοι πρέπει νὰ παρακολουθῶσι τὰς ἐξελίξεις τῆς φυτοφαρμακευτικῆς, ἢ ὁποῖα καθίσταται συνεχῶς πολυπλοκωτέρα.

Τελευταίως μάλιστα δὲν εἶναι ὅσον ἄλλοτε εὐχερῆς ἡ προμήθεια τῶν καταλλήλων εἰδικῶν συγγραμμάτων καὶ διότι τὰ σχετικὰ αὐτὰ θέματα εἶναι καὶ κατεσπαρμένα εἰς δημοσιεύματα πολυπληθῆ καὶ μάλιστα εἰς διάφορα δυσπρόσιτα περιοδικά. Τὴν δυσχέρειαν ταύτην ἔρχεται νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ παρουσιαζόμενον ἔργον τοῦ κ. Καλοπίση: «*Τὰ σύγχρονα συνθετικά ἔντομοκτόνα*».

Τὸ βιβλίον τοῦτο, ἀπευθυνόμενον βασικῶς πρὸς τοὺς γεωπόνους, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς χημικούς, τοὺς κτηνιάτρους καὶ τοὺς ἰατροὺς, διαιρεῖται εἰς τρία μέρη: Εἰς τὸ πρῶτον ἀναπτύσσεται διεξοδικῶς καὶ μὲ σαφήνειαν ἡ χημικὴ φύσις τῶν συγχρόνων ἔντομοκτόνων (καὶ εἰδικώτερον τῶν χλωριοπαραγῶγων ὡς DDT, BHC καὶ τῶν ὀργανοφωσφορικῶν, παραθείου καὶ συγγενῶν του) καὶ σημειοῦνται μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν αἱ διαφοραὶ, αἵτινες παρατηροῦνται εἰς τὴν ἐναντίον τῶν ἐντόμων τοξικότητα τῶν διαφόρων ἰσομερῶν πολλῶν ἐκ τῶν οὐσιῶν τούτων.

Ἱστορικά περὶ τῶν ζητημάτων τούτων ἀναδρομαὶ καὶ σχετικαὶ σημειώσεις συμβάλλουσιν εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς πορείας τῆς ἐξελίξεως τῆς συγχρόνου φυτοφαρμακευτικῆς.

Εἰς τὸ μέρος τοῦτο καὶ εἰς ἴδιον κεφάλαιον ἐξετάζονται ἐκ τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν ἰδιοτήτων τῶν ὀργανικῶν συνθετικῶν ἔντομοκτόνων αἱ ἔχουσαι ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὰς φυτοφαρμακευτικὰς ἐφαρμογὰς. Οὕτως ἐξετάζεται ἡ φυσικὴ κατάστασις τῶν ἐν λόγῳ οὐσιῶν, ἡ εἰς τὸ ὕδωρ καὶ τοὺς ὀργανικοὺς διαλύτας διαλυτότης των, ἡ τάσις τῶν ἀτμῶν των ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν ὑπολειμματικὴν των δρᾶσιν καὶ τὰ φαινόμενα ὑδρολύσεως καὶ ἀφυδροχλωρίσεως αὐτῶν εἰς τὰ ἀλκαλικά ὑγρά συνδεδυσμένων καταπολεμήσεων.

Τὸ δευτέρον μέρος τοῦ βιβλίου πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς τὸ ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίας ὑγείας, ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος θέμα, τῆς τοξικολογίας τῶν συγχρόνων συνθετικῶν ἔντομοκτόνων, ἥτοι περὶ τῶν κινδύνων τῶν συνυφασμένων μὲ τὴν κυκλοφορίαν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν νέων ἔντομοκτόνων.

Ἀναφέρονται διεξοδικῶς τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀξειαν καὶ χρονίαν τοξικὴν ἰκανότητα τῶν συνθετικῶν ἔντομοκτόνων ὡς καὶ εἰδικαὶ παρατηρήσεις διὰ τὴν χρονίαν τοξικότητα τοῦ DDT καὶ τῶν ἰσομερῶν τοῦ ἐξαχλωριούχου βενζολίου. Ἰδιαιτέρως σημειοῦνται οἱ κίνδυνοι ἐκ τῶν φυτοφαρμακευτικῶν ὑπολειμμάτων (ἅτινα δύνανται νὰ παραμένωσιν ἐπὶ τῶν προϊόντων μετὰ καταπολεμήσεις ἐντόμων προσβαλλόντων τὰς καλλιέργειας), ἔτι δὲ καὶ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν μόλυνσιν τοῦ γάλακτος.

Τέλος ὁ συγγραφεὺς προβαίνει εἰς γενικὴν τοξικολογικὴν διαβάθμισιν τῶν οὐσιῶν, τὰς ὁποίας πραγματεύεται ἐνταῦθα.

Εἰς ἰδιαιτέρον κεφάλαιον τοῦ δευτέρου τούτου μέρους μελετῶνται ἐπίσης

αί παρενέργειαι τῶν συνθετικῶν ἔντομοκτόνων, αἱ ἀναγόμεναι εἰς φυτοτοξικὰς ἐκδηλώσεις καὶ εἰς τὰς γευστικὰς ἀλλοιώσεις τῶν προϊόντων ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ὠφελίμων ἔντόμων τῶν παρασίτων τῶν βλαπτικῶν εἰδῶν καὶ ἐπὶ τῆς μελίσης.

Εἰς τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐργασίας του ὁ κ. Καλοπίσης ἀσχολεῖται μὲ τὰ θέματα, τῶν ἐφαρμογῶν τῶν συνθετικῶν ἔντομοκτόνων εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τοὺς κατωκημένους χώρους, ἔτι δὲ μὲ τὰ κύρια φυτοφαρμακευτικά των χαρακτηριστικά καὶ δίδει τὸ φάσμα τῶν ἐνδείξεών των, τὰς ἀντενδείξεις των, τὴν δοσολογίαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀποψιν τῆς χρησιμοποίησέως των.

Εἰς ἰδιαίτερον παράρτημα ἐξετάζονται εἰς ἴδια κεφάλαια αἱ ὑπὸ τῶν συγχρόνων συνθετικῶν ἔντομοκτόνων προκαλούμεναι δηλητηριάσεις, τὰ κυριώτερα συμπτώματα τῶν δηλητηριάσεων τούτων, αἱ πρῶται βοήθειαι, τὰ χρησιμοποιούμενα ἀντίδοτα καὶ τὰ ἐν γένει στοιχειώδη θεραπευτικὰ μέσα.

Εἰς δευτέρον παράρτημα τέλος δίδονται πολῦτιμοι πίνακες, τὸ μὲν ἀναφερόμενοι εἰς πλείστας σταθερὰς καὶ ιδιότητες τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος οὐσιῶν, τὸ δὲ συγκεφαλαιωτικοὶ πολλῶν λεπτομερειῶν τοῦ κειμένου.

Τὸ βιβλίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶναι γεγραμμένον εἰς δημοτικὴν γλῶσσαν, πληροῖ κενὸν εἰς τὴν ἑλληνικὴν βιβλιογραφίαν. Μέχρι τινὸς τὰ νέα φυτοφάρμακα παρίσταντο ὀλίγον μυστηριώδη, προεκάλουν δὲ καὶ σύγχυσιν. Διὰ τοῦ βιβλίου τούτου διαλευκαίνεται ἡ σύστασις των καὶ μάλιστα ἀναλύεται ἡ ἀπὸ ἀπλᾶς ὁμάδας καὶ πυρῆνας δομὴ τῶν πολυπλόκων μορίων των. Ὁ γεωπόνος, κύριος τῆς οὐσίας καὶ τῶν ιδιοτήτων τῶν νέων φυτοφαρμάκων, θὰ εἶναι ὠφελιμώτερος εἰς τὸν παραγωγὸν γεωργὸν καὶ κτηνοτρόφον καὶ ὁ ἱατρὸς θὰ εὕρῃ ὑποδείξεις διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐκ τῶν φαρμάκων τούτων κινδύνων.

Εἶμαι λίαν εὐχαριστημένος διὰ τὸ ὄραϊον τοῦτο ἔργον τοῦ μαθητοῦ μου κ. Καλοπίση, ὁ ὁποῖος ὑπόσχεται νὰ τὸ συμπληρώσῃ μὲ τὸ κεφάλαιον, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰ μυκητοκτόνα καὶ ζιζανιοκτόνα φυτοφάρμακα.

— Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἰω. Καλιτσουνάκης παρουσιάζων βιβλία τῶν καθηγητῶν α') κ. Ἐμμ. Κριαρᾶ : «*Κατσαΐτης, Ἰφιγένεια - Θυσίης, Κλαυθμὸς Πελοποννήσου. Ἀνέκδοτα ἔργα. Κριτικὴ ἔκδοσις μὲ εἰσαγωγή, σημειώσεις καὶ γλωσσάριο. Ἀθήνα 1950*»· β') Νικ. Τωμαδάκη «*Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ, Ὑμνοὶ, ἐκδιδόμενοι ἐκ Πατριακῶν κωδίκων. Τόμος Α'. Ἀθήναις 1952 καὶ Δούκα - Κριτοβοῦλου - Σφραντζῆ - Χαλκοκονδύλη, Περὶ ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453). Συναγωγὴ κειμένων μετὰ προλόγου καὶ βιογραφικῶν μελετημάτων περὶ τῶν τεσσάρων ἱστοριογράφων, Ἀθήναι 1953*», λέγει τὰ ἑξῆς :

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τρία ἔργα, τὴν ἔκδοσιν τοῦ στιχουργοῦ Κατσαίτη ὑπὸ τοῦ Ἑμμ. Κριαρᾶ, Καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ δύο βιβλία τοῦ Νικολάου Τωμαδάκη, καθηγητοῦ εἰς τὸ ἐνταῦθα Πανεπιστήμιον· τὸ ἓν εἶναι τοῦ Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ Ὕμνοι, τόμος Α' (1952) καὶ τὸ ἕτερον Συναγωγή κειμένων τῶν ἱστοριογράφων Δούκα-Κριτοβούλου-Σφραντζῆ καὶ Χαλκοκονδύλη περὶ τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453). Καὶ περὶ τῶν τριῶν τούτων ἔργων θὰ εἶπω ὀλίγα τινὰ ἕνεκα τῆς ἐπιβαλλομένης ἐκ τοῦ χρόνου συντομίας. Ἀμφότεροι οἱ καθηγηταὶ οὗτοι ὑπῆρξαν μαθηταὶ μου καὶ χαίρω διὰ τοῦτο ἰδιαιτέρως ἀνακοινῶν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὰ τῶν ἐργασιῶν των τούτων.

— Ὁ **Κριαρᾶς** εἰς τόμον ἐκ 382 σελίδων εἰς τὴν σειρὰν Collection de l'Institut Français d'Athènes, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν εὐγενῆ καὶ παντὸς ἐπαίνου ἀξίαν καὶ φιλελληνικὴν φροντίδα τοῦ νεοελληνιστοῦ Octave Merlier νὰ πλουτίσῃ τὴν νεωτέραν μας ἐπιστημονικὴν φιλολογικὴν βιβλιογραφίαν δι' ἀξιολογωτάτων ἔργων, ἐκδίδει τρία ἐκτενῆ ποιήματα τοῦ Κεφαλληνίου ποιητοῦ Πέτρου Κατσαίτη: Ἰφιγένειαν (στίχους 3858), τὸν Θυέστην (στ. 2476) καὶ Κλαθμὸν Πελοποννήσου (στ. 2994)· ἐν ὄλῳ λοιπὸν οἱ ἐκδοθέντες στίχοι ἀνέρονται εἰς τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν τοῦ 9328 στίχων.

Ἡ ἔκδοσις εἶναι κριτικὴ ἐπιστημονικὴ μὲ σημειώσεις καὶ λεξιλόγιον ἐκτενὲς τῶν ποιημάτων τούτων, καὶ ἐννοεῖται, καὶ μὲ εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ὁποίαν διερευνᾶται ὁ βίος τούτου τοῦ τέως ἀγνώστου εἰς τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν ποιητοῦ. Ὁ ποιητὴς ἢ στιχουργὸς οὗτος ἔζησε κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος καὶ τὰς πρώτας τοῦ δεκάτου ὀγδόου, διεσώθησαν δὲ τὰ ἔργα του ταῦτα εἰς χειρόγραφον ὑπ' ἀρ. 28 τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Πανεπιστημίου, τὸ ὁποῖον περιέγραψε τῷ 1939 ὁ καθηγητὴς Ἀντώνιος Σιγάλας. Ὁ Σιγάλας περιέγραψε κυρίως τὸ ἱστορικὸν ποίημα Κλαθμὸς Πελοποννήσου.

Ὁ Κατσαίτης εἶχε γεννηθῆ εἰς τὴν Κεφαλληνίαν ἀλλὰ εἶχε μεταβῆ νέος ἀκόμη εἰς τὴν Πελοπόννησον. Κατὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ναυπλίου τῷ 1715 ὑπὸ τῶν Τούρκων ἠχμαλωτίσθη καὶ μετεφέρθη μετ' ἄλλων εἰς τὰ Χανιά ὅπου ἔμεινεν ὡς αἰχμάλωτος ἐπὶ δύο ἔτη.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς αἰχμαλωσίας του ἔγραψε τὸ στιχούργημά του Κλαθμὸς τῆς Πελοποννήσου ὅπου ἐξιστορεῖ τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ὑποταγὴν τῆς Πελοποννήσου γεγονότα.

Ἀπελευθερωθεὶς περιῆλθε τὴν Κρήτην, ἐγνώρισε τὸν λαόν της καὶ τὴν ποίησίν του ἐκ τῆς ὁποίας ὠφελήθη εἰς τὸ στιχούργημά του.

Ἐπιστρέψας εἰς τὴν Κεφαλληνίαν ἔγραψε τὰς δύο τραγωδίας Ἰφιγένεια καὶ Θυέστης. Ἡ Ἰφιγένειά του ἔχει ἐπίδρασιν ἰταλικῆς διασκευῆς τῆς Ἰφιγενείας ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου, ὁ Θυέστης μιμεῖται πιθανώτατα ἰταλικὸν ἔργον τῆς Ἀναγεννήσεως, τὸ ὁποῖον ἐπονήθη καθ' ὑπόδειγμα τοῦ Θυέστου τοῦ Σενέκα.

Τὰ ἐκδοθέντα κείμενα δὲν εἶναι μὲν ὑπὸ φιλολογικὴν καὶ λογοτεχνικὴν ἔποψιν μεγάλης σημασίας, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐνδιαφέρουν διὰ τὴν φανερὰν ἐπ' αὐτὰ ἐπίδρασιν τῆς Κρητικῆς λογοτεχνίας, ἥμισυν σχεδὸν αἰῶνα μετὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς Κρήτης ὑπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ ἐνδιαφέρουν πρὸς τούτους καὶ γλωσσικῶς, διότι εἶναι τὰ μόνα σχεδὸν ἐκτενέστερα λογοτεχνήματα τοῦ 18ου αἰῶνος. Ὁ Κριαρᾶς εἶναι λοιπὸν ὁ πρῶτος τούτων ἐκδότης καὶ ἡ ἔργασία του ἡ ἐπιστημονικὴ εἶναι ἀξιόλογος καὶ ἐπαινετή.

—Ὁ *Τωμαδάκης* ἐκδίδει ὕμνους τοῦ Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ, τοῦ Πινδάρου τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ποιήσεως, καὶ δὴ ἐκ Πατριακῶν κωδικῶν μετὰ προλεγομένων. Εἶναι ὁ πρῶτος τόμος. Τρεῖς τῶν ὕμνων τούτων ἦσαν ἕως σήμερον ἀνέκδοτοι.

Εἶχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ διοργανώσῃ ἀρχομένου τοῦ Ἰουλίου 1951 ὀκταήμερον ἐπιστημονικὴν ἐκδρομὴν εἰς Πάτμον μετὰ δέκα ἐκ τῶν φοιτητῶν του. Εἰς τούτους προσετέθησαν βραδύτερον δι' ἐπιστημονικὴν ἔργασίαν ἐν Ἀθήναις δύο ἀκόμη φοιτηταὶ καὶ 3 φοιτήτριαι.

Ἐκεῖ ἐν Πάτμῳ ἐμελέτησαν κώδικας περιέχοντας ὕμνους τοῦ Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ. Οἱ 14 οὗτοι Ὕμνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκδίδονται εἰς τὸ βιβλίον, ἐμελετήθησαν τῇ ἐπιστάσῃ τοῦ Καθηγητοῦ εἰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἀνέλαβε δὲ ἕκαστος ἐκ τῶν φοιτητῶν τὴν φιλολογικὴν ἐπεξεργασίαν ἑνὸς μόνου ὕμνου.

Παρόμοιον, ἀλλὰ μετὰξὺ συναδέλφων, εἶχε γίνεαι πρὸ πολλῶν ἐτῶν μὲ τὴν λεγομένην Λειψιακὴν ἔκδοσιν τῶν χαρακτήρων Θεοφράστου (1897). Ἐκεῖ ἐν Λειψίᾳ φιλόλογοι συνερχόμενοι ἐν τῇ καλουμένῃ «Φιλολογικῇ Ἑταιρείᾳ» κατὰ χρονικὰ διαλείμματα πρὸς κοινὴν ἀνάγκην ἢ ἐπιστημονικὴν συζήτησιν περὶ κλασσικῶν συγγραφέων ἀπεφάσισαν κοινὴν ἔκδοσιν τῶν Χαρακτήρων, ἀνέλαβε δὲ ἕκαστος τὴν ἐπεξεργασίαν ἑνὸς ἢ πλειόνων Χαρακτήρων.

Εἰς τὴν Εἰσαγωγὴν εἰς τὸν Ρωμανὸν τὴν ὁποίαν ἔγραψεν ὁ Τωμαδάκης δίδεται σύντομος εἰκὼν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποιήσεως καὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ρωμανοῦ, πρὸς δὲ καὶ τοῦ μεγάλου περὶ αὐτὸν ζητήματος.

Μεταξὺ τῶν συζητουμένων ἐκεῖ εἶναι καὶ τὸ ἄλυτον ἀκόμη ἴσως καὶ διὰ παντὸς ζήτημα τοῦ συγγραφέως τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου, ὅστις ἀπεδίδετο ἄλλοτε

εἰς τὸν Ρωμανόν, ἀλλὰ δὲν θεωρεῖται σήμερον γενικῶς ὡς ἔργον αὐτοῦ. ὕ (πρὸβλ. Δημ. Μπαλάνου, Πατρολογία, Ἀθ. 1930, σ. 557 — 559).

Οἱ 14 Ὑμνοι ἐξεδόθησαν (ὁ Ρωμανὸς φαίνεται ὅτι ἔγραψε πλῆθος ὕμνων ἀναφερομένων εἰς τὸν Σωτῆρα, τὴν Θεοτόκον, τοὺς Πατριάρχας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τοὺς ἁγίους καὶ μάρτυρας μας) κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης, μετὰ τὰ testimonia, διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις· ἰδιαιτέρως ὅμως πρέπει νὰ ἐξαρθῇ τὸ πρωτοφανὲς δι' ἡμᾶς καὶ ὡς εὐχάριστον γεγονὸς τῆς ἐπιστημονικῆς συνεργασίας ἐν κοινῷ βιβλίῳ διδασκάλου καὶ μαθητῶν. Οὕτως ὑπεκαίεται ὁ ζῆλος καὶ ἡ ἔφεσις τῶν φοιτητῶν διὰ περαιτέρω ἐπιστημονικὴν ἔρευναν.

Τὸ ἄλλο βιβλίον τοῦ Γωμαδάκη εἶναι ἀνθολογικὴ συναγωγὴ κειμένων ἐκ τῶν βυζαντινῶν συγγραφέων Δούκα — Κριτοβούλου — Σφραντζῆ καὶ Χαλκοκονδύλη, κειμένων σχετικῶν πρὸς τὴν θλιβερὰν διὰ τοὺς Ἑλληνας πεντακοσιοστὴν ἐπέτειον τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣ ὁποία ἐπέτειος συμπίπτει τὸν ἐρχόμενον μῆνα.

Ἐκ τῶν κειμένων τούτων κριτικῶς ἐπεξεργασμένα εἶναι τὰ κείμενα τοῦ Ἀθηναίου ἱστορικοῦ Χαλκοκονδύλη (Darkò) καὶ τοῦ Ἰμβρίου Μιχαὴλ Κριτοβούλου (K. Müller).

Προτάσσονται ἐκάστοτε τῶν κειμένων τούτων ἔκτενέστεραι πραγματεῖαι περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ συγγραφικοῦ ἔργου τῶν ἱστορικῶν, πρὸς προσανατολισμὸν τοῦ ἀναγνώστου. Τὰ κείμενα αὐτὰ ὁμιλοῦσι πρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀναγινώσκοντος.

Ὁ Γωμαδάκης παρατηρεῖ ὅτι «ἀπὸ διαφόρου σκοπιᾶς ἕκαστος, διαφόρου ψυχολογίας, ἐπαγγέλματος, καταγωγῆς καὶ λογιότητος Ἑλληνες, διάφορον βλέποντες τὸ μέλλον, ἐξιστόρησαν καὶ ἐπροφήτευσαν. Διότι καὶ ἐπροφήτευσαν τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ οἱ ὑπὸ τὴν δεινὴν ἐντύπωσιν τῆς συμφορᾶς διατελοῦντες ἱστοριογράφοι».

#### ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

**ΑΛΙΕΙΑ.—Ἀποκάλυψις ἀγνώστων ἀλιευτικῶν πεδίων καὶ ὑφάλων ἐν τῷ Αἰγαίῳ, ὑπὸ Σπυρ. Α. Δοντᾶ.**

Τὸ ἐρευνητικὸν σκάφος Ἀλκυόνη τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἀκαδημίας, ἐφωδιασμένον διὰ συγχρόνων ἐπιστημονικῶν ὀργάνων ἀκριβείας καὶ εἰδικῶν ἐργαλείων πρὸς ἐκτέλεσιν ὑδρογραφικῶν καὶ ὑδροβιολογικῶν παρατηρήσεων καὶ μελετῶν, ὡς καὶ ἀλιευτικῶν ἐρευνῶν, ἐπέτυχε νὰ ἐξερευνήσῃ λεπτομερῶς μεγάλας ἐκτάσεις τοῦ Αἰγαίου καὶ ν' ἀποκαλύψῃ, ἐντὸς τριῶν ἑτῶν, ἀπὸ τοῦ